

Teksten ondersferen door je wezen heen

Werkwijze: Loop of klap eerst het ritme (boven de strofen), zodat je met je levenslichaam je ziel afstemt op de betreffende sfeer. Spreek dan eerst de vraag uit, en vervolgens de teksten zonder ritmen, zodat je die cognitief kunt begrijpen. Dan spreek of zing je de teksten twee of drie keer ritmisch en je mediteert erop. Improviserend zingen vanuit het hart kan hierbij helpen. Mediteer zo lang als je het nodig vindt, maak aantekeningen of boetseer een innerlijk gebaar, en ga door met de volgende ondersfeer, tot je ze allemaal hebt doorlopen.

De kleibeeldjes kun je uiteindelijk plaatsen rond het gevoelige landschapspunt waarmee je je verbindt.

1^e onderaardse sfeer

(2^e huis)

Stel jezelf de vraag:

Ben ik het gewoon om van alles te denken
enkel wat ik zie is echt,
de rest is slechts verzinsel,
fantasie of hallucinatie?

__ v v __

'k Zak diep in mij door oppervlak van elke vorm,
zie onderhuids al wat er leeft, al wat er broedt.
broedende warmte zorgt in mij
dat ik vermoed, dat ik bevroed
door aardse vorm wezens die daar
weven tot vorm wat komt aan 't licht.

Keelchakra geeft dat ik kan zien
zinnol gebaar in elke vorm,
in ieder woord dat in zich uit betekenis.
'k Doorschouw in vorm al wat er broedt aan wezenskiem.
voel wat er woelt, zie wat er broedt,
ga zo voorbij aan ieder woord
dat oordeel velt, kort door de bocht.
Gezond verstand maakt in mij plaats voor helderzien.

'k Zie hoe abstract de wereld is
die is gemaakt door engelhand
zonder de geest als zinvolheid.
'k Open mijn ziel door vormcontour voor geestbereik,
vorm in mij om kaders van norm, nut en verstand,
'k word helderziend.

2^e onderaardse sfeer

(4^e huis)

Hoe verhoud ik mezelf binnen mensengroepen?
Stroom ik makkelijk mee doormje een oor te laten aannaaien
met 't voorbijgaan aan mezelf en mijn eigen behoeften en wensen?

Of sluit ik mezelf voor anderen af
uit angst om pijn door de verbinding
door te roddelen en oordelen
over andermans gedrag?

V __ V V

De stromen in mijn levenslichaam zijn hiermee verbonden;
die kan ik met bewustzijn leren sturen op
processen in 't sociale:
Mijn navellotus is van deze levensstromen 't middelpunt.
Van hieruit krijg ik vat op hun bewegen
als ik denk, en als ik voel en in mijn handelen.
Ik vind van mijn gewoontes hier de bron binnen
mijn warmtehulling die me als een ei omsluiten doet,
ik zoek ermee de weg in het sociale.

V __ __

'k Leer sturen de gang van mijn leven
en richten de weg van de groepen waarin ik beweeg.

V __ __ V

Het stromen in processen van het leven kan
me helpen in te zien hoe ik gewoonten in
mijn denken, in gevoelens en in mijn handelen
kan transformeren in het voortgaan van hun stromingen.

V V __ V

'k Breng tot leven en bewustzijn
wat de tegenengelen in alle groepen en bedrijven
als een dwang van de gedragingen eenzijdig
naar hun kant toe willen sturen.
'k Breng weer leven en bewustzijn en ook liefde
in de voortgang van de groepen die ik
mee wil helpen sturen
in de richting waarin ik me
als vrij mens mee kan verbinden.
Zo bevrijd ik de gewoontes van de normen onder dwang die
in mijn opvoeding en leven zijn verweven.
Zo bevrijd ik het sociale van de angst-gevoede dwang;
zo bevrijd ik in mijn ziel de schuldgevoelens
en leer handelen in vrijheid en in liefde.

3^e onderaardse sfeer

(3^e huis)

Ben ik af en toe onverschillig voor anderen
vanuit de zielepijnen die ik opgelopen hebt?
Heb ik kille eilanden van eenzaamheid in mijn borst?
Ben ik door de willekeur in mijn handelingen
niet voor anderen wel betrouwbaar?

v __ v

Mijn zielegewoel doet de ander een afstand bewaren
uit angst voor mijn grillen die hem nergens zekerheid biedt
om op mijn intenties te bouwen.

Zo bouw ik geen goede betrekking met anderen op
en sla ik mijn ziel vaak aan flarden.

De kleuren die leven in mijn eigen ziel worden donker en
doen me de wereld in grauwheid beleven.

Da's voedsel voor alle demonen,
die zuigen mij graag de gevoelens van bitterheid uit.

Ook splitsen mij gaarne asura's, de zonnedemonen,
de ziel tot de kern op,
waardoor zij een stukje van mijn geesteskiem
zich tot voertuig voor eigen menswording verov'ren.

__ v v

'k Zoek in mijzelf naar de warmte die kleurt
en me brengt in mijn hart en geweten.

'k Maak me een band om het hart die met goud is gevuld:
zo red ik alle impulsen als delen van mijn zielerorselen,
smedend tot eenheid mijn ziel, en mijn 'ik' tot een periferie, die in
zich alles draagt en omhult
met de liefde, van wijsheid vervuld.

Zo stop ik tegen-archai die mijn ziel wil verscheuren en
help hem met heelheid weer werkzaam te worden wat
tijd van hem nu echt verlangt;
Haal ik hem weg van gebondenheid in het verleden,
geef hem een taak in het nu.

4^e onderaardse sfeer

(5^e huis)

Ken ik van mezelf lege holle praat om mooier te lijken
en beloftes die ik niet nakom?
Daar trap ik op andermans onrechtvaardigheidsgevoel
en werk ik mijn eigen ontwikkeling tegen.

v v __ __

Ik kijk helder in de spiegel,
zie de maskers der illusies
die ik aan een ander voorhoud,
waarmee opblaas ik mijn wereld,
zonder inhoud, louter vorm en lege hulsels.

'k Zie hoe ik mijn leven inricht
enkel nut en weinig zin.
Ieder ding en apparaat
maakt het praktisch in mijn leven,

maar ik mis er de verbinding met het leven.

'k Kijk eens ernstig in de spiegel:
is het hiervoor dat ik kwam op deze wereld?
'k Zoek de zin in de ontwikk'ling van mijn wezen door de stof heen
met de krachten van mijn harte:
'k zoek de draden van mijn karma
die mijn geestkiem doen ontwaken
tegen druk van de omgeving
en de erf'lijke belasting van mijn ouders en familie.
'k Zie de aarde als het werkveld voor ontwikk'ling,
transformeer zo de materie,
waarike niet de knecht van ben.
Tegen-vormgeest doe ik hierdoor overgroeien,
transformeren tot een reguliere helper
van mijn eigen geestontplooiing.
'k Wordt zo eigen wezenszonne
met het stralen van de warmte uit mijn harte
die de uiterlijke lichtbron
ooit vervangen zal op aarde.

5^e onderaardse sfeer

(8^e huis)

Wat is voor mij de drijvende kracht van mijn handelen?
Is het hebzucht, is het eierzucht, is het zinbevrediging?
Is het een behoefte aan macht
over mijn leven en elke situatie?
Wil ik met minimale inspanning het snelste resultaat?

___ v

'k Zoek in mij de warmte die me zuigt
naar de bron van levenskrachten:
'k Voel van hier de wilsimpulsen wellen naar omhoog;
Kundalinikrachten stromen uit mijn stuit naar voren en naar boven,
gevend kracht aan libido.
Alle weerstand neigend neer te slaan en
enkel volgend wat mijn eigen wil me ingeeft om te doen, mijn
eigen spoor te volgen.
Anderen die treden ik op hun ziel,
maar ja, mijn wil is wet nou eenmaal.
Rijkdom begint door niets meer uit te geven,
zo groeit mijn bezit.

___ ___ v ___

'k Zoek in mijn ziel rust in mezelf.
'k Kijk met mijn kruin naar wat er stroomt.
'k Zie toe hoe dringt woelende wil
zijn weg omhoog.
Is het me waard dat in mijn sterke geldingsdrang

elk ander keert naar mij de rug?

'k Hervind in mij kracht van geduld
die wilskracht dringt in schoot terug.
Geduld wordt zo tot inzichtslucht,
zie, in mijn wil kiemt ideaal
en ook de drift uit oer-instinct.
'k Vind in mijn hart mijn 'ik' terug.
'k Weeg elke daad in zijn gevolg.

'k Zet zo een rem op tegengeest
die vanuit macht scheidt uit het niets
bankwezen-kracht die ieder mens
knecht aan de schuld wanneer hij neemt
voor eigen huis een hypotheek.
Hebzucht door geld wordt zo ontkracht
door macht van 't hart,
kracht van geduld die inzicht biedt
in wat er leeft in eigen wil aan ideaal.
'k Zoek naar de bron van wat ik streef.
'k Zoek met mijn hart.

6^e onderaardse sfeer

(9^e huis)

Zoek ik God ergens ver weg van hier en nu?
Of juist helemaal niet meer?
Ben ik enkel om te werken hier
en stopt volgens mij
het leven met de dood?
Gelden enkel toeval en willekeur?
Ben ik bang voor de natuur?
Heb ik mijn vooroordeel al klaar
over van alles dat op mij toekomt
uit angst voor de verbinding
die je wereldbeeld aantast
met voorgedachte kaders?

V__ __

De stromen van leven
waarop mijn gedachten zich vormen,
zijn vol van verharding
van alle moralen die ik heb gekregen
van ouders, omgeving, van leraar en vriend.
Mijn oordelen, hieruit ontsproten,
die nagelen vast aan de wereld
die ik om me heen zo inperk.
Ze maken dat ik moeilijk meestroom
met kleine gebaren als ik me verbind met
een ander, natuur, met wat voorvalt

in 't dagelijks leven en ook met de dood.
Zo ben ik verbinding verloren
met engel en wezen die daar doorheen spreken,
en mij zo natuurlijk verbindt met de wereld van ziel en van geest.
Zo vorm ik mezelf met mijn '-ismen'
begrippen in't denken die dood en abstract zijn
en lijken houvast op de wereld te geven,
de kaders waarbinnen ik zelf kan bewegen,
die lijken een houvast te bieden.
Maar enkel tot strijd me doen voeren
door dualiteit die geschapen wordt uit de verschillen van mening
van vooroordeel tegen elkaar.
Daar is toch geen toekomst te vinden.

Door innige kleine gebaren
die mij met de dingen van 't leven verbinden,
kan God tot mij spreken
als ik me in eerbied verbind met mijn ziel en mijn daden.
Dan vind ik de zin die in elke gebeurtenis spreekt.
Dan werkt er van onz' Moeder Aarde haar Heilige Geest.
Zo vind ik door haar weer de krachten van sterrengebaren
en daarmee de engelensharen die zich hierin kleden.
Zij sturen hun daad in gedachten door elementalen,
die vormen verschijnselen in de natuur
en die zo God's plan van de schepping en aarde
verweez'lijken doen.

'k Wek op uit mijn denken het innerlijk schouwen
als nieuw derde oog
door in me de warmte van geestdrift te wekken:
Ik zie er de zin in mijn eigen gebaren,
dan zie ik de ware verbinding
van mij met de kosmos en alle me voedende wezens;
Verlos ik zo tegengeest die wijsheid omkeert in schijnbare toeval
door beving van bergen en uitbarsting van de vulkanen;
Zo tem ik zijn ziedende torn van de vuur-aarde.
En leer weer mijzelf te verbinden
met krachten en wezens der kosmos:
Door zinnig en innig gebaar naar de dingen,
verzacht ik de levensvoorgangen in mij en omgeving,
verwijd ik mijn levensmoralen
en groei weer terug naar de kosmos,
als wassende geest tussen and'ren,
de aarde verbindend met zon, maan, planeten en sterren.
Zo brengen wij haar weer terug naar het Goddelijke plan van de schepping
en trachten die zo om te vormen
door heel onze mensengestalte en -wezen
het werkveld voor hogere wezens te maken en zijn.

7^e onderaardse sfeer

(10^e huis)

Stel jezelf de vraag:

Waar ben ik tot onwaarheid gekomen
door mijzelf als groter en belangrijker te ervaren
als anderen in mijn omgeving?
Waar keerde ik de waarheid in mijn eigen voordeel om
om er zelf beter uit te komen?
Waar verdraaiden mijn eigen begeerten
mijn zelfbeeld?

v__

Ik dring tot op de bodem van mijn ziel
waar aangrijpt diep mijn wil,
'k zie toe, voel aan waaruit de wilsimpulsen stammen
die mijn wilsintentie omkeert naar mijzelf als eigenzucht.
De zelfzucht in de ziel
waardoor ik alles voor mijzelf wil doen,
en sterk mijzelf bewust word van mijn eigen licht,
en al wat tot me toekomt neigt te draaien naar mijn eigen zin;
de ander in omgeving is van hieruit het verlengstuk van mijn wil,
die stralend mij als middelpunt der wereld doet beleven.
De waarheid wordt vertroebeld tot een halve leugen;
de wilsintentie van een ander wordt zo omgekeerd.
Het wantrouwen dat hieruit voortkomt,
maakt onzeker het sociale leven.

__ __ v __

'k Voel in mijzelf hoe dat orgaan en ledemaat
is ingebed in warmteglod die zichzelf voedt.
Hierin grijpt aan warmtekristal van sterrenkracht als ideaal.
'k Zoek diep in mij waar ligt de kern van ideaal
waaruit ik wil dat leven gaat; richting als zin.
Deemoed voorkomt dat ik verzaak de waarheidszin.
Lucifer valt doordat oprecht ik mijzelf zet in het verkeer:
ontmoeting wordt leidraad van doen wat karma biedt
en inzicht geeft in 't lotstapijt
waarop ik richt mijn handeling.
Aardspiegel wordt weer opgeklaard door deze wil
die is gericht op waarheidszin.
Vertrouwensbreuk die wordt geheeld.

8^e onderaardse sfeer

(11^e huis)

Ken ik in mijzelf de weerzin
als er ook maar iets wordt aangeduid
over de niet-fysiek zichtbare werkelijkheden?
Iets waardoor ik mijn houvast in de materie mocht verliezen?

Ken ik het cynisme waarmee ik dit kan neigen te ridiculiseren?
Het is juist daar waar ik ontken
mijn eigen ontwikkelingswezen,
dat niet zichtbaar is,
maar zich wel uit in de door mij ontwikkelde vaardigheden.
Als ik die herken,
dan kom ik nader aan mijn eigen bron
en ga op weg.

__ v __

Als ik aanneem in mij
dat mijn ziel draagt bewustzijn en leven,
en ervaringen die ik doorvoel
kan verwerken met klaar helder denken,
kan ik waarnemen in mij verdichtende krachten
die het leven doen vangen tot in de materie
en mijn lichaam tot stof condenseert.

Deze kracht kan 't bewustzijn doen denken
dat we enkel tot stof zijn geschapen,
en veroorzaakt de drang naar de hebzucht en macht,
daar ik zo denk de aarde tot thuisland te maken,
knechtend dingen en anderen aan mij.
Maar de geest in de ziel kan zich hieraan ontworstelen
door de liefde aan 't hart in de ziele te voelen,
en 't geluk van de ander tot leidraad te maken,
waardoor handelen dienstbaar kan worden aan iedereen's heil.

't Is de warmte van ziele die zo tussen mensen kan weven
en veroorzaakt dat breekt in de wereld de kracht van versplinteraar,
die moreel elke eigenschap keert en verveelvoudt
en die zo sterrenkrachten verdicht tot substantie,
waardoor hieruit de stoffen ontstaan
en de krachten van geest die wij ooit gaan ontwikk'len
doet verdingen in nut en techniek.

't Is de kracht van de warmte van ziele
die de mogelijkheid biedt om substantie naar geest om te buigen,
waardoor aarde en mens kunnen groeien,
terug naar de wereld van ziele en geest.
Wij doorzien dan de zin van de dingen
en wenden ze aan voor de groei van onszelf en de aarde.
Zo versplinteraar ons tot een dienaar kan worden,
dienend enkel de mens met technieken,
maar zijn macht op materie door geestkracht in ons wordt verbroken.
En de aarde verzacht en lost op
door de groei naar de ijlere wereld van geest.

9^e onderaardse sfeer

(12^e huis)

Ken ik het gevoel van bitterheid
wanneer een ander een gift van mij negeerde?
Ken ik de zielepijn en daarmee afgeslotenheid
van waaruit ik boos wil doen
en kwaad met kwaad vergelden?
Was mijn gift geheel zelfloos,
of diende het een onhelder eigenbelang
dat niet aan het daglicht van 't bewustzijn wilde komen?

v ____

Wanneer ik haat door afgewezen-zijn in mij ervaar,
dan kan mijn onderdrukte woede
aanzet zijn tot wilsmanipulaties
die de ander in een niet gewenste richting stuurt
en hem van mij doet afkeren.
Daar ligt de bron voor elke afgescheidenheid
en daarmee elke strijd die in en om mij heen woelt.
Daar ligt de bron van zwartmagie,
die ieders wille ondermijnt,
de kracht eruit doet zuigen.

'k Ga na in mij, waar zit het stukje ego
dat me aanzet tot verbittering,
waar is het stuk verharding in mijzelf.
De oplossende warmte kan me helpen hier
het stuk verharding in me aan te zien
en te doorgloeien met de kracht van grootmoedigheid
die alle zielepijnen in zich aanziet en in 't licht verheft.
Zo keer ik haat in helende liefde om,
en help genezen wat zich afgescheiden had
in de ontwikkeling van de mensheid.
Dat start al in het klein vlak om mij heen
en zich verwijden doet in liefdeskringen,
wat haat uiteindelijk doet verbannen
en mensen weer verbinden in de geest,
waaruit wij stammen
en weer terug naar kunnen groeien
wat liefde doet:
De wijsheid van de wereld
in de liefde om te vormen
al door ons heen.

Verlos ik zo de tegenseraf
die in aardkern zit gebannen
en aanzet was voor de gehele aardontwikkeling;
zijn haatimpuls tot liefde om te vormen.
Zo groeien wij terug de hemel in.